

**ת"פ 39821/06 - מדינת ישראל נגד שהאב שחאתי (עוצר) -
בעצמו**

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 39821-06-17 מדינת ישראל נ' שחאתי(עוצר)
31 אוקטובר 2017

מספר פל"א 256157/2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזרית דMRI

נגד הנאשם
שהאב שחאתי (עוצר) - בעצמו
ע"י ב"כ עוזר טרבולסקי

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של נהיגה פוחצת ברכב, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח.

על פי המתוואר בעובדות כתוב האישום המתוואר, בתאריך 12.6.17 בסמוך לשעה 16:22 נהג הנאשם ברכב מסווג מאזדה אשר חנה בשטחי הרשות הפלסטינית ונסע אליו לתוכו שטחי מדינת ישראל והגיע עימיו לאזרור כביש 310 מכיוון אשל לכיוון כפר תראבין.

מיד לאחר המתוואר לעיל, כשהבחינו השוטרים ברכב והתקרבו אליו, התחיל הנאשם לנהוג ברכב בדרך נמהרת בכך שהחל לנסוע במהירות לעבר הכניסה לרהט שם עקף רכבים שהיו בכיכר, בצורה פרועה ואילץ אותם לדחת מהכביש.

במהשך פנה לכיוון העיר באר שבע, כשהוא נושא במהירות של 140 קמ"ש בערך וכאשר השוטרים הצליחו לצמצם את המרחק, ניסה הנאשם לנגן את הנידת ובכך אילץ את השוטרים להאט את מהירותם נסיעתם.

בכינוי לבאר שבע בצומת בה הרמזור היה אדום, נסע הנאשם בין שני רכבים שהמתינו ברמזור, פנה לכיוון שכונת רמות תוך שהוא מאלץ רכבים שהו בצומת להאט ובמהמשך עליה על המדרכה על מנת לעקוף רכבים שהו בכיבש. הנאשם חזר אל הכביש והמשיך בנסיעה פרועה לעבר היישוב תל שבע שם נעצר בסמוך לבית העלמין, נטש את הרכב ויצא ממנה. בעשוותו את המתואר לעיל שהוא הנאשם בתחומי מדינת ישראל מבלי שהחזיק בידו אישורי כניסה או שהיה כדין. כמו כן, נהג מבלי שיש ברשותו רישיון נהיגה או פולשת ביטוח כדין.

במסגרת ההסדר בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טייעוני הצדדים.

ב"כ המאשימה במסגרת טיעונו לעונש טعن לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בהם ביטחון המשתמשים בכביש ומצדי הדרך לצד זכותה של המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה. עוד טוען כי עבירות השהייה הבלתי חוקית יש בה בעקביפין כדי לפגוע גם בביטחון הציבור ורכשו.

ב"כ המאשימה סבור כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים נמצאת במדד הגבואה נוכח משך הנסעה, טיב הנהיגה הפוחצת והפוטנציאלי הרב שאירוע זה יכול היה להסתיים בפגיעה בנפש וברכו. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 16 ל - 36 חודשים מסר בפועל, כאשר בגדרו המתחם בקשה לתת הדעת לכך שאין מתקיימים שיקולי שיקום בגין יש לחזור מתחם העונש ההולם, אשר מנגד יש לתת משקל לשיקולי הרותעת היחיד והרותעת הרבים.

ב"כ הנאשם מנגד, בקש שלא למצות עם הנאשם את הדיין. ככל שהדבר נוגע לנסיבות ביצוע העבירה, ציין כי בשונה מנאשימים, הנאשם בתיק זה הוציא רישיון נהיגה כדין בתחום הרשות לאחר שעבר את ההכשרה הנדרשת והיעדרו של רישיון נהיגה פורמלי כדין מקורו בנהלים פרודטוריאלים. במצב דברים שכזה הרי שהסכמה הנשכנתה מנהיגתו של הנאשם קטנה משמעותית על פני מי שכך אמר לא הוכיח לאחוז בהגה. זה הוסיף כי גם אם הנאשם נהג במהלך המפורט בכתב האישום, הרי שמדובר בהערכתה בלבד. הנאשם שווה בלתי חוקי אולם עברizo זו שבוצעה אגב הנהיגה הפוחצת היא כשלעצמה אינה אמורה להחמיר עם הנאשם, לא כל שכן נוכחות שינוי מדיניות העמדה לדין של המאשימה והענישה הנוגגת כוון אשר על דרך הכלל באה לידי ביטוי בימי מסר בודדים.

עוד פירט ב"כ הנאשם את השני אשר קיימ אליבא דידי' בנסיבות של תיק זה ולקיים, אל מול אותו פסק דין אליו הפנהה המאשימה וזאת בין היתר בשם לב לכך שבחילוקם של התיקים אליה הפנהה המאשימה דבר על מי שנגן בזמן פסילה,案ала שהיא לחובתם עבר פלילי ותעבורי מכבד או קיומו/העדרו של הלין שיקומי, נתן אשר אינו רלוונטי לנאשם בתיק זה בשל היותו תושב השטחים.

מעבר לכל אלה, ציין כי מדובר בנאשם צער נעדר הרשעות קודמות אשר החל ללמידה לימודי הנדסה. יש באמור לעיל אליבא דסנגור, כדי להביא את בית המשפט להסתפק בתקופת מעצרו המגיעה לכדי 5 חודשים ובמידה ובית המשפט לא יסביר כן, יטיל עליו עונש שלא עולה על 7 חודשים שעשו בבית משפט במקרים דומים.

על-פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון הילימה, על בית-המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

במעשֵי הנאשם גלויה פגיעה במספר ערכיים מוגנים. אשר לUberית הנהיגה הפוחצת ועבירות התעבורה הנלוות לה - הערך החברתי המוגן אשר נפגע ממעשי הנאשם הינו הגנה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרכים וכן הגנה על שלטון החוק שכן נהיגתו הפוחצת של הנאשם נועדה למלט אותו מידיו השוטרים אשר ביקשוו לעזרו לצורר בדיקה.

סקירת הפסיקה בנוגע **לעבירות של נהיגה בפיזות** מלמדת על החומרה הגלומה בעבירות בכונן דא, וכנגזרת מכך העונשים שיש להשיט לצורכי גמול והרתעה. כפי שיפורט להלן, פעמים רבות העונשים הינם עונשי בני שנה שיכול ויגיעו לכדי שנתיים.

בע"ג 15-04-11059 **מרחAIL נ' מדינת ישראל** אישר בית-המשפט המחוזי עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לצעריך בן 19 ללא הרשות קודמות (הgam שביטל את עונש הקנס) שההורשע בעבירות של נהיגה פוחצת והפרעה לשוטר.

בע"פ 10/2023 **אלון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נגזר על הנאשם שההורשע בעבירות של נהיגה בפיזות, מסירת ידיעות כזובות וшибוש מהלכי משפט, 30 חודשים מאסר בפועל בגין עונשים נלוויים. נסיבות ביצוע העבירות שם לא כללו פגעה ברכוש או באדם.

בע"פ 5691/09 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הושת עונש מאסר בן 24 חודשים על שוהה בלתי חוקי בגין עבירות דומות, שככלו גם פגעה בנידחת משטרה.

בפסק הדין רע"פ 09/2016 **סביח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), אישר בית-המשפט העליון עונש בן שנתיים מאסר בפועל, על הנאשם שההורשע בעבירות דומות, גם שם תוך כדי ניסיון להימלט מן הדין.

בית-המשפט העליון מצא לכך:

ה המבקש הורשע בשרשורת עבירות חמורות, שיצרו סכנה לציבור. צודק בית המשפט המחוזי בהזיכרו את הכלל "UBEIRA GORRAT UBEIRA" ביחס להתנהגותו של המבקש. התנהגות זו תחילתה בהניגזה ללא רישוין בלב העיר, אמצעה בהתעלמות מקריאות שוטר לעזרה וסופה בחציית צומת באור אדום ובניגוד לכיוון התנועה ובביצוע פנית פרסה תוך עקיפת כלי רכב. בדרך נהיגה זו גרם המבקש לכלי רכב לסתות ממסלולים.

עוד ר' ע"פ 8703/08 **חיל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), בו אושר עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים בגין עבירות דומות, ת"פ 10-07-34708, בו נדון הנאשם בגין עבירות דומות, בנסיבות קלות יותר, לעונש מאסר בן 18 חודשים בפועל, וכן ת"פ 12770-06-09 **מדינת ישראל נ' אשף**.

במסגרת ת"פ 21783-08-15 **מדינת ישראל נ' זכרוב**, גזר מותב זה 19 חודשים מאסר בפועל על הנאשם שהורשע בגיןה פוחצת בזמן פסילה ותחת השפעת אלכוהול. וכן ראה ת"פ 28656-03-17 מדינת ישראל נגד אלעמור שבו מותב זה גזר על הנאשם 28 חודשים מאסר בפועל על הנאשם, שהוא בלתי חוקי, שגב נהיגתו הפוחצת פגע ברוכב והוא בעל עבר פלילי מכבד יחסית (תלי ועומד ערעור על חומרת העונש).

בעפ"ג 60665-01-16 **אבו קביטה נ' מדינת ישראל**, ההחלטה בית-המשפט המחוזי מ-13 חודשים מאסר בפועל ל-11 חודשים מאסר בפועל, הנאשם שלא הרשעת קודמות, שהורשע על-פי הודהתו בעבירות של הסעת שב"ח ונהייה פוחצת במדד הבינוני-نمוך.

בעפ"ג 11520-05-16 **شمבק נ' מדינת ישראל** אישר בית-המשפט המחוזי לעונש מאסר בן 14 חודשים שנגזר על הנאשם שהורשע בגיןה פוחצת, לרבות אישור מתחם בין 10 ל-30 חודשים מאסר בפועל.

כל שהדבר נוגע לעבירה השב"ח הרי שיש בכך כדי לפגוע בראיותה של המדינה ובუקיפון בביטחון תושביה. אין חולק כי זכותה וחובתה של מדינה לשמר על שעריה וגבולותיה מפני כניסה הזולת אליה ושהייתו בה שלא חוקוק. בוודאי שזכותה של מדינה לעשות כן כאשר עצם והධירה לגבולותיה יש שם פוטנציאלי להפרת הסדר הציבורי ואף כר נרחב לפועלות ביטחונית כנגד המדינה (reau"פ 3171/09 מוחמד פרג'ן נ' מדינת ישראל). עוד יש בעבירה שהיא הבלתי חוקית ממש יצירתו על כבר על גורמי הביטחון וגורמי אכיפת החוק.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים ככל שזו נוגעת לנהייה הפוחצת נמצאת במדד הגבהה של חומרה בעבירות בגין דא זואת מן הטעמים הבאים, כל אחד בפני עצמו, לא כל שכך בשילובם יחדיו.

ראשית, מדובר למי שנמצא בשטחי מדינת ישראל בשעת לילה סמוך לאחר השעה 22:16. נהיגתו הפוחצת של הנאשם נעשית על פני מרחק רב שלא לומר מרחק רב ביותר. אף מבלי שהובאו מפות לשם כך וכיrigua שיפוטית, המרחק מأسل בואה צומת להבים ועד היישוב תל שבע, נפרש על פני קילומטרים רבים. צא ולמד כי אין הדבר באובדן שיקול דעת רגעי, אלא פעולה נמשכת של הנאשם שלכל אורכה לא התעשה, לא הבין את הפסול במעשה ועוצר את מכונתו.

המדובר למי שנהג ב מהירות גבוהה, שלא לומר גבוהה ביותר של 140 קמ"ש לערך. נהיגת במהירות שכזו מצמצמת עד מאד את יכולת של הנאשם, להגיב לתנאי השטח המשתנים, לבلوم בזמן ותביא בהכרח לנסיבות קשות היה והרכב יהיה מעורב בתאונת מכל סוג שהוא ב מהירות האמורה. הדברים אמרום מקל וחומר כאשר מדובר בנסיבות בלילה כשהיא יכולה להבחן בתנאי השטח מצטמצמת באופן ניכר וכך גם זמן התגובה של הנאשם.

המדובר למי שאגב נסיעה זו עוקף רכבים בצורה פרועה ומאלו אותם לרדת מהכביש. חומרה יתרה מוצא בבית המשפט בעובדה שבמהלך אותו מרדף וכאשר הצלicho השוטרים לצמצם את המרחק לרכב בו נסע הנאשם, הלה ניסה לנגח את הנידית ובכך אילץ את השוטרים להאט מהירות נסיעתם.

הנאשם חויצה צומת מרומזר באור אדום, עולה על המדרכה על מנת לעקוף רכבים, חוזר ונוסף בנסיעה פרועה עד אשר הגיע לבית העלמין הסמוך לתל שבע. גם בנסיבות זמן זו הנאשם אינו חודל מהתנהלותו האморה ובנסיבות זו נוטש את הרכב ויוצא ממנו. לא יהיה זה מופרז לומר כי חסד נעשה עם הנאשם עת יוחסה לו עבירה של נהיגה פוחצת ולא עבירה של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורה אשר גם היא לא הייתה במדרג הנמוך בעבירות מסווג זה.

גם בעבירות של נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה אין להקל ראש כלל ועיקר. הדברים אמורים בשום לב לכך שלא היה הנאשם גורם נזק לרכוש, לא כל שכן פגעות בנפש, לא היה כלCSIובייטוח, אפילו נמצא לומר כי הנזקים לגוף יכול ויכסו באמצעות חברות כדוגמת "קרנית" ודומות לה הרי שבפועל הציבור הוא זה הנושא בנטל הכלכלי כאשר אותן חברות מגלגלות את הנזקים אל כתפיו בדמות פרמיות ביטוח גדולות יותר.

אשר לעבירות השב"ח, הרי שגם במקרה אליו אין לומר כי זו נמצאת במדרג הנמוך. בהקשר לכך אין מדובר מי שנכנס לשישראל מתוך מצוקה כלכלית קשה דבר המאפיין מרביתם של השוהים הבלתי חוקיים. משכך גם זה אינו זכאי לאותה גישה שלחנית בה נוקטים בתם המשפט מתוך הבנת הסיטואציה ההומניטרית שמביאה את אותם שוהים בבלתי חוקיים להסתכן מידיו יום על מנת לעבוד.

זאת ועוד, כאשר אין מדובר בעבירות שב"ח "טהורה" אלא צו שלכנisa נלוות עבירות פליליות נוספות, לא ניתן להתעלם מכך שדבר היותו של העברין שווה בלתי חוקי מקרה בתחילת בריחתו ומקרה על גילויו שכן זה מתגורר במקום שבו אין נגישות רציפה וזמינה למשטרה. כך למשל, במקרים רבים בהם מתרגות ראיות פורנזיות שיש בהן קשרו שווה בלתי חוקי לביצוע עבירה, ישנו קושי לעצור את מבצעה שכן זה מצוי בשטחי הרשות. לעיתים אף נדרש כניסה של כוחות ביטחון לצורך איתור החשוד על המשמעויות הנגזרות מכך.

לקולא בית המשפט ייקח בחשבון העובדה כי מדובר בנאים שאוחז בידו רישיון נהיגה שהוצע כדין בשטחי הרשות ומשכך על פניו הדברים אמרו להיות בעל מינונות גבוהה יותר ממי שמעולם לא למד טרם אחז בהגה. עוד תילקח בחשבון העובדה כי נהיגתו המסוכנת של הנאשם נותרה בגדר סיכון בכוח שלא התmesh וגם בכך יש לאבחן תיק זה על פניו מקרים בהם נגרמה תאונת דרכים שהביאה לנזק ברכוש או בנפש.

מכלול האמור לעיל יש בו כדי להביא את בית המשפט לכל מסקנה כי מתחם העונש בתיק זה מן הראוי היה שתחתיתו תהיה גבוהה, ואף באופן משמעותי, מ - 16 חודשים להם עותרת המאשימה ברף הנמוך.

הואיל וכפי שיפורט לעיל בנסיבותיו של תיק זה מן הראוי שעונשו של הנאשם יהיה בחלוקת הנמוך של כל מתחם שייקבע, (אם כי לא בתחוםו) כפי שגם עותרת המאשימה לעשות כן בטיעוניה הכתובים הרי שקביעת תחתית מתחם עונש גבוהה

ויתר מ - 16 חודשים על ידי בית המשפט תביא בפועל לתוכאה עונשิต מחמירה יותר מזו שלה עותרת המאשימה. אינני סבור שזהו המקרה שמצויך חריגה שכזו. הדברים נאמרים במאמץם מקרים בהם בית המשפט סבור שמתחם העונש אמרו להיות מחמיר יותר מזו של המאשימה, אולם בשכלול כל הנתונים, התוצאה הסופית אינה מחמירה מהעונש שלו עותרת המאשימה.

בנסיבות האמורות לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם יהיה כפי עתירת המאשימה ולא גבוה יותר בין 16 ל - 30 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרו המתחם ולקולא מן הראי שהוא בחלקו הנמור, אם כי לא בתחרתיתו. ביחס לכך יש לנקוט בחשבון את הودאותו של הנאשם, הודהה שיש בה משום הבעת חרטה ונטילת אחריות. מדובר בנאש צעיר בגל אשר החל ללמידה לימודיים אקדמיים בשנת 2012 (אותם לא השלים), המדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשיים אף יותר מאשר על דרך הכלל נוכח היעדרה של מעטפת תומכת. המדובר בניו שהינו נעדך עבר פלילי ושהזו לו מעצרו ומאסרו הראשונים.

בתיק זה אין לדבר על שיקולי שיקום בגין יש לחזור מטה. אפילו הדבר אינו נועז בנסיבותו של הנאשם ונובע מעצם היותו תושב הרשות שאינו יכול להשתלב בהליכים טיפוליים, המדובר בעובדה שאינה שנייה במחלוקת ושיש לקחתה בחשבון בגדרו המתחם.

מנגד, ולחותרנו נוכח נפוצותן של הערים, הן עבירת השב"ח והן עבירת הנהיגה הפוחצת, יש צורך לתת משקל נוסף ובמשורה לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל מה לשיקולי הרתעת הרבים. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר במחוז דרום אשר חשוף אף יותר לעבירות אלו בשל היעדרה של גדר הפרדה באזורי המכנים "הגימבה" ופיתחת רמדן.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל הנני לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 17 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו 13.6.17.
- ב. 4 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.
- ג. 8 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של נהיגה פוחצת ברכב.
- ד. 12 חודשים פסילה בפועל מלאחזיק או מלאחציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו. אין לנאים רישיון נהיגה להפקיד.
- ה. 4 חודשים פסילה על תנאי במשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של נהיגה פוחצת ברכב או עבירה של חיצית צומת מרומרזר באור אדום.

.1.4.18 לן 2,000 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחווזי.

ניתנה והודעה היום י"א חשוון תשע"ח, 31/10/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט